

rer ganske almindelige mennesker landet over, som nu med det, der ligger her, fordi der er et flertal, der er parat til at støtte det, rent faktisk vil komme til at opleve en katastrofal situation, hvor vi må konstatere, at det måske ikke så meget er byfornyelse, men netop beboerfornyelse, som vi også har skrevet i vores betænkningsskizze, vi får ud af det.

Vi er i en situation, hvor vi med de tal, som ministeren selv har lagt frem, kan konstatere, at man får nogle huslejerforhøjelser alt afhængigt af, om man kan få en fuld indfasningsstøtte, men det har man jo ikke retskrav på, eller om man får en lidt mindre indfasningsstøtte.

Udgangspunktet for vores diskussion har været, at man går fra en husleje på 2.500 kr. om måneden for en 80-m²-lejlighed til at få en husleje på 4.100 kr., hvis der er fuld støtte, og en husleje på 4.500 kr., hvis der ikke er fuld støtte. De mennesker, der bor i de her ejendomme, i de her lejligheder, bør der nok ikke, fordi de synes, det er sjovt at bo i noget, der er dårligt. Det er mennesker, der ikke har råd til at bo i en dyr lejlighed. Hvad skal der ske med de mennesker? Er det en rimelig måde at behandle dem på?

Kl. 14.05

Så ved jeg godt, at det vil kunne siges, at der her er nogle mennesker, som kan få en erstatningsbolig. Gad vide, om de mennesker synes, det er sjovt, at man bare kan skalte og valte med deres liv, kan skalte og valte med, at man kan putte dem over i noget andet, der endnu ikke er byfornyset, men som er lige så ringe, og som typisk betyder, at der hverken er bad eller toilet eller andet inde i lejligheden, de kan gå i gården eller i kælderens. En standard, som ingen af os burde være glade for og tilfredse med i dag.

Jeg håber, at vi med debatten her i dag også kan få ministeren til at erkende:

Punkt 1: At her sker der, til trods for det statsministeren sagde den 26. februar, en ændring af det beregningsgrundlag, hvormed man skal beregne huslejen, når vi taler om byfornyelse; det vil sige et klokkeklart brud på det løfte, man afgav.

Punkt 2: At det kan betyde, som jeg sagde før – jeg beklager, jeg havde fået sat det for lavt, vi havde været for optimistiske – noget, der ligner 1.200-1.400 kr., som en enkelt familie skal betale mere om måneden i husleje, fordi regeringen vælger at lave den her reform.

Siges skal det måske også i denne sammenhæng, at man samtidig vælger at sige til udlejerne: I kan få lov til at få 15 pct. mere, I kan få lov

til at optage et lån, der kun skal løbe 20 år. Det vil sige, at det giver en 15. pct.s forringelse til lejerne, mens udlejerne altså får mulighed for at tjene flere penge. Så snart vi er oppe efter de 20 år, kan de fremover sidde og få fornøjelsen, for det er jo ikke kun det 21. og 22. år – nej, fremover har de retten til at opkræve den højere husleje på 15 pct.

Jeg håber, at ministeren i dag vil gå op og deltage i debatten, så det i hvert fald efter denne anden behandling står klart og tydeligt, at det her byfornyelsesforslag i så høj grad, som det overhovedet kan siges, vil komme til at være til ugunst for de mennesker, der ikke har en valgfrihed i forhold til, hvordan de bor, fordi de simpelt hen ikke har pengene til at kunne betale sig til at bo bedre.

Vi skal dybt beklage det, og derfor er det også med velberåd hu, at vi har skrevet det, vi har i vores betænkningsskizze. Vi er dybt bekymrede på en stor del af den danske befolknings vegne, dvs. de 20 pct., som byfornyelsen typisk vedrører.

Det er jo ikke interessant at tale om det, der ikke vedrører byfornyelse. Så kan vi lige så godt blande så meget andet ind i det. Her har vi alene at gøre med byfornyelsesområdet og det, der bliver omfattet af byfornyelsesområdet. Vi skal dybt beklage, at regeringen vælger at lave en sådan reform.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu hører vi den sædvanlige pusten til bekymringen, hvilket er fuldstændig urimeligt i forhold til de lejere, der har en tryghed for, at deres huslejer ikke stiger, uden at de får et tilbud om genhusning, hvis det er sådan, at den stiger med mere end 155 kr. pr. kvadratmeter.

Når det er sådan, at Socialdemokraterne i den her situation går så hårdt til forslaget, er det så, fordi vetoretten i lejelovgivningen er for dårlig, ja, den er faktisk ikkeeksisterende? Er det, fordi mulighederne for at lave huslejestigninger er så voldsomme i lejelovgivningen, at man vil komme ud i den rene katastrofe? For så er det da mærkeligt, at Socialdemokraterne ikke i de 9 år, de sad i regering, havde interesse i at få det ensrettet med byfornyelsesreglerne. Det er da tankevækkende. Nu, når det bliver ensrettet den anden vej, er det pludselig vigtigt.

Så havde jeg i min ordførertale et spørgsmål til Socialdemokraterne, nemlig om de forventede, at de socialdemokratiske kommuner ikke vil